

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többzsöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Szerbia.

emcsak a magán, de az állambáz-
tartásban is igen hasznos tudni,
ki a szomszéd? és milyen?

A magyar államnak déli szomszédjai mindig szerepet játszottak történetünkben, ezekhez tartoztak a szerbek is, róluk kívánok jelenben szólni, és pedig nem a magyarok irányában viselt dolgaikról, mert hiszen mi magyarok oly jószágos nép vagyunk, hogy saját siralmas dolgainkra is tudunk fátyolt vetni, annál inkább a szomszédok által viselt dolgokra, ha szintén a fátyolnak nagyon sürűnek is kellene lenni, hogy ki ne lássuk alóla, hogy mi történt hajdan Brankovics, Dózsa, a fekete cár, Rákóczy, vagy utolsó szabadságharcunk idejében; no, de hagyjuk, spongyát reá! foglalkozzunk inkább a hozzánk közelebb álló jelennel, a multat pedig csak annyira érintsük, hogy abból a jelent jobban megérthessük.

A szerbek mindenesetre a Balkánfélsziget népei között kitűnnek sok becsülhető és életrevaló tulajdonaikkal és saját érdekünkben mondhatjuk, hogy megérdemlik, hogy a mondott népek sorában kiválóan szerepeljenek, mire megjött az idő, és ezen szerep minősége a jelen idő kérdése.

A szerbek a nagy szláv népfaj tengerében egy különálló kisebb néptörzset képeznek; területükön nagyjából más idegen nemzetiségekkel vegyest lanknak; e terület szétágazó nagy folyók, mint a Duna, Száva, Drina, Timok és a Morava által szétválasztva, illetőleg szétáradolva van, de azért nem egy stratégikus ponttal bír, mint például Belgrád, mely a Dunát és a Szávát uralja.

A kis Szerbiának mindig hatalmas szomszédjai voltak, és el kell ismernünk, hogy a legregibb kortól mostanáig minden időben úgy tudták magukat alkalmazni, hogy mindig a hatalmasabb oldalán találjuk őket és a szomszéd hatalmakat is egyikek a másika irányában ügyesen tudták felhasználni, például ha a bizánci császárok szorongatták, akkor nyugat felé fordulva, a középkorban hatalmas római pápákhoz folyamodtak és katholicizálni igéretet, ha túl voltak a vesztélyen, ismét csak kovászos kenyérral áldoztak és állhatatosan livei maradtak a keleti egyháznak; mikor Mátyás királyunk tartotta a hatalmat kezében, a magyarokkal kötöttek barátságot, azután jött a török, s mikor ismét a félhold hatalma halványulni kezdett, Savoyai Jenő hereceg idejében az osztrákok voltak urai a helyzetnek, végre a rokon származásu, egyenlő hitvallásu oroszok azok, akik folyton befolyásolják, hol kisebb, hol nagyobb mérvben Szerbia lakóinak sorsát, habár eddig még megtartották amennyire annyira önállóságukat külön patriarcha és külön fejedelem alatt.

Az utolsó időben, két szerencsétlen hadjárat dacára, koronát és függetlenséget nyertek. De ne beszéljünk erről, hanem áttutván röviden újabb történetüket, szóljunk a jelenről.

Mit mondjak a régi időkéről, melyek oly messze vannak a szerbektől, úgy mint fölünk is, hogy a távolság nagy homálya miatt, mely a multat borítja, keveset vehetünk ki belőle és a jelenre csak mint a mult idők zavaros emléke hathatnak.

A szerbeknek minket érdeklő története tulajdonképp csak a rigómezei katasztrófától kezdődik. Miért csak röviden említem meg a XII. századból Nemanja Istrán dynastiáját, mely alatt a szerb, vagy mint akkor mondták, a rác, illetőleg a rasciai birodalom virágzott; *Dusan István* birodalma kiterjedt *Macedonia*, *Albánia*, *Thesszália*, *Bulgária* és *Bosznia* határára is egész az *Adria* partjáig, noha birodalmának sohasem voltak állandó határai és tulajdonképeni hatalma csak kardja végéig terjedett.

A *Nemaidák* hamar kihaltak és utánuk a gyors hanyatlás az 1389. év június 15-én vesztett rigómezei csata után a széthulláshoz vezetett és bekövetkezett a török mindent előlő zsarnokság.

A rigómezei viadal már nem annyira a szerbek, mint inkább a balkán népek kereszténység-

gének a félhold hatalma elleni vesztett csatája volt, mert az itközvetben nem egyedül a szerbek, de albánok, horvátok, bolgárok, görögök, sőt olaszok és magyarok is vettek részt. A szerbeknek tetszik a rigómezei csatát a magyarok *Mohácsával* párhuzamba tenni, csak hogy az arány a két csatában felfordítva van, nálunk 300,000 török tönkretett 24,000 kömyelmű vitézt, míg a rigómezei csatában 50,000 török szétvert 200,000 elbizakodott keresztényt, mi arra mutat, hogy lehetnek ugyan a szerbek részéről is hősök a csatában, de azért mindenesetre ügyetlenül és rosszul voltak vezelve.

A törökök uralmát nem kell leírni, ismerjük azt alaposan. Mennyire elvesztették a szerbek a csata után önbizalmukat, legjobban tanúsítja saját regéjük *Kraljevics Márkó* királyfiról, ki kétségbeestében széthajította fegyvereit az adria tengerbe és a hegyek közé, úgy hogy azokat többé sohasem bírja összeszedni. És ezen katasztrófa dicsőségét ünnepezték meg most a szerbek odahaza és nálunk *Ravanicán*, hová mi is küldhettünk volna egy kis fekete zászlót, a csatában részünkről odavesztett horvát és magyar emlékére.

A törökök alatti nyomorúság majdnem négy századig tartott, csak 1718-ik évben vette kezdetét a változás a *passarovici* békekötés által, melyben Szerbiának felső része *Belgráddal* egész a *Timok* folyóig Ausztria birtokába jött, de már a *belgrádi* 1739-ik évi békekötés alkalmával ismét visszaesett a törökök hatalmába.

A török zsarnokság újból kitört és *Czerni Györgyöt* 1804-ik évben, lehet mondani felkelésre kényszerítette, de a mindegyütt győztes *Czerni* még sem volt képes a törökök vadságának ellenállni, és ezen időben fordultak a szerbek először *I-ső Sándor* orosz cárhoz, ki őket ugyan oltalmába vette, de már 1812-ik évben, a *bukaresti* békekötés után, *Napoleon* fenyegetései folytán ismét magukra hagyta, mert a szerbek az oroszok azon ajánlatát, hogy őket oltalmukba veszik, ha váraikat nekik átengedik és az orosz hadseregbe lépnek, visszautasították. Erre Oroszország Szerbia ellen fordult és a szegény magára hagyott *Czerni*, hősiessége dacára, Ausztriába menekülni kényszerült. A törökök szabad kezét kapván, még kegyetlenebbek lettek, mint voltak, ez okozta 1815. évi virágvasárnapján *Obrenovics Milos* második felkelését. *Milos* harci szerencséje bizonyos nyugalmat hozott; a *belgrádi* basa nem avatkozott többé az ország beldolgaiba, melyekben tökéletes szabadságot engedett. *Milost* a nemzet hála fejében 1817. évi november 6-án megválasztotta örökös fejedelemmé, ki okszerű politikájával megtudta védeni országának önállóságát, úgy a török, mint az orosz ellen, dacára, hogy az 1828-ik évi török-orosz háború alkalmával az egész nemzet az oroszokhoz csatlakozást követelte. *Milos* rendíthetetlen maradt és elérte célját, mert az 1829-ik évi *adrianopoli* béke által Szerbia visszanyerte elvesztett tartományait és a törökök uralma *Belgrádot* és a várakat kivéve, megszűnt. Ez nem tetszett az oroszoknak és fondorkodásaik által annyira vitték, hogy *Obrenovics Milos*, *Milán* fia részére 1839-ik évi június 13-án leköszönni kénytelen volt, de *Milán* már július 8-án meghalt, most *Milos* legifjabb fia, *Mihály* választott meg fejedelemmé, de ez nem felelt meg a várakozásnak, noha az ellene irányzott 1840-ik évi lázadás nem vezetett eredményhez, mégis 1842-ik évben sikerült az orosz-török fondorkodás segélyével *Mihályt* elkergetni és *Czerni György* utódját, *Karaggyorgyevics Sándort* fejedelemségre emelni. Eleinte Oroszország nem volt megelégedve az új választással, végre mégis kiegyezett *Sándor* fejedelemmel és így 1843-ik évben *Sándor* minden oldalról elismertett fejedelemmé. *Sándor* kormányza üdvös volt Szerbia népére nézve és az 1848-iki rázkódtatások Szerbiát nem érintették, dacára, hogy az *Obrenovics* párt nem nyugodott. Egész a *párisi* 1856-ik évi békekötésig Szerbia egészen neutrális maradt, noha az oroszok a szomszédságban voltak, mert a dunai fejedelemségeket a török ellen megszállva tartották.

Az oroszok nem bocsáthatták meg *Sándor* fejedelemmé önállóságát és az orosz párt izgatása

által annyira vitték, hogy *Sándor* fejedelem 1858. évi december 23-án mint kötelességét szegő uralkodó megfosztatott fejedelmi trónjától és szinte Ausztriába menekülni kényszerült.

Milos Obrenovics készséggel fogadta el a megkínált fejedelemséget, és noha Ausztria *Sándor* pártját fogta, 1859-ik évi január 12-én választása a török szultán által is megerősített. Azonban *Milos* már a következő évben elhalálozott és egyedüli fia *III. Mihály* trónra lépett, ki *Garasanint* miniszterének kinevezvén, első gondjai közé tartozott az országban élő törökök viszonyát rendezni, sikerült is országát a török uralom utolsó maradványaitól is megszabadítani. *Garasanin* elboacsajtása után Szerbia kormányza *Ausztria* felé kezdett hajolni, ez nem tetszett a panszlávoknak. Ismét megkezdették az elégedetlenek a fejedelem elleni izgatást, sikerült is a *Karaggyorgyevics* segélyével egy összeesküvést rendezni, mely 1868-ik évi június 10-én *Mihályt* a *topsidevi* erdőskében orozva meggyilkolta. De azért a *Karaggyorgyevics* célja megihusult, mert nem *Karaggyorgyevics*, de az *Obrenovicsok* utolsó sarja, a 14 éves *Milán* választott meg fejedelemmé, és kiskorúsága tartamára egy hármass kormánytanács bízott meg az országlással.

Mi a nagykoruvá lett *Milán* kormányza alatt történt, nem tartozik még a történelemhez, egyszerűen elmondjuk, hogy *Milán* kormányza mindig fel tudta tartani országát önállóságát, hogy szomszédaival, különösen Ausztriával jó barátságban élt, ismerjük a szerencsétlen véget ért, a szerbektől majdnem megsemmisítő török és bolgár hadjáratokat, de azt is tudjuk, hogy *Milán* végre megnyerte az összes államok kegyét, és azok beleegyezésével királyi koronát nyert, melyről, mindenkinek meglepetésére, *Sándor* kiskoru fia javára a legutolsó időben lemondott, maga pedig önválasztott számkivetésbe sietett.

Ismét bizonytalanság lépett az előtérbe, a regensek eljárása felé fordul az érdekeltek figyelmé, az utolsó esemény: a kiskoru király felkenése és a rigómezei csata gyászünneplése volt, mely ismét felelevenítette a régi emlékeket. Mindenki sajátságosnak találja egy király felkenését gyászünneppel kötni össze, mit rossz előjelnek tartanak, de mi közünk sincs hozzá. Másképp áll a dolog a diadalkapuk felirataival, oly tartományok neveit kiírni, melyeket a szerbek sohasem uraltak, vagy csak rövid ideig mint rablók dúltak és bitortak, melyekben viselt dolgaiknak más emléke nem maradt fenn, mint olyanoké, melyekre művelt népek codexei szerint kötélt vár, kvalifikálhatlan tett, de inkább örültség, mint sértés és emlékeztet *Aesopus* meséjére, a felfújt békáról; hasztalan áldja meg ezt *Mihály* patriárka, mert aki szelet vet, vihart fog aratni.

Az idők változtak. A változás a politikára is kiterjed, a mostani Ausztria-Magyarország nem az 1848-iki, nekünk mi okunk sincs Szerbiával összeveszni, igen jól megférhetünk egymás mellett. Tudjuk, mikép törekszük a panszlavizmus Szerbiát a maga hatalmá körébe vonni, tudjuk, hogy Szerbiában sokan vannak, kik oda vágnak, de azt is tudjuk, hogy vannak ottan mások is, kik országuk függetlenségét minden áron feltartani kívánják és eléggé felvilágosodottak, hogy sem tűrjék, hogy hazájuk más országnak uszályhordozója, királya pedig satrapája legyen.

Mi Szerbia elfoglalására nemcsak nem törekszünk, de óhajtjuk és saját érdekünkben kívánjuk, hogy Szerbia független, szabad és virágzó legyen, mert nekünk mindenképp kívánatosabb és előnyösebb is a jó szomszéd, mint egy nyugtalan, magában meghasonlott, másoknak eszközül szolgáló hatalom nélküli nép.

Meg vagyunk győződve, hogy egyes szerbek chauvinizmusa dacára, a szerb nép zöme a béke nyugalma után vágyódik, és hogy sokan vannak közöttük, akik saját tapasztalatukból tudják, hogy a gyűlölettel párosult szenvedély és a féktelen nagyravágás nem lehet a boldogulás alapja és hogy egyedül az érdekegyeség teremtheti a józan politikát, mely egyedül vezethet jólétre.

Azért a mi feladatunk nem lehet az ellenségkedés, építsünk arany hidat az ottani, ha még

oly csekély számú barátainknak, úgy mint elleneinknek és várjuk türelemmel, míg ottani elleneink magukba térve, előbb-utóbb méltányolni fogják a helyzetet, de mellette óvjuk ami a miénk, és szükség esetére „tartsuk szárazon puskaporunkat” és mondjuk ki, hogy mi nem bántjuk Szerbiát, de azért ki sem bántalmazhatják büntetlen határinkat, melyekhez jelen Bosznia és Hercegovina is tartozik, és hogy jól értelmezett érdekeinket minden eshetőségben nemcsak védeni, de elleneink féltelenségét is megzabolázni készen állunk.

Zombor, 1889. július 3-án.

Grosschmid Gábor.

A pénzügyigazgatás reformja.

Ezen törvényjavaslat az adó, illeték és jövedékről szóló törvényeket érintetlenül hagyja; az adók kivételéről és behajtásáról szóló 1883. évi 44. t. c. is kevés szervezeti változással megmarad.

Az új törvényjavaslat életbeléptetésével az adófelügyelő, a jelenben működő pénzügyigazgatási és illetékkiszabási hivatalok — kivéve a fővárosi adófelügyelői intézményt — mindenütt megszűnnek. Az adófelügyelői intézményeknek és a jelenben működő pénzügyigazgatóságoknak hatáskörük átszáll az ez évben szervezendő pénzügyigazgatóságra; az illetékkiszabási hivatalok hatásköre pedig megoszlik a pénzügyigazgatóságok és kir. adóhivatalok között.

A pénzügyigazgatóságok egységes közpénzügyigazgatóságok képezni ezentúl az egyenes adók, közvetett adók és illetékek összes neveire nézve. Minden vármegye kap egy pénzügyigazgatóságot, a kisebbek közül két vagy három kap egyet. Ellátja a kivételtől bizottságok épségben maradásával a kivétel adókat, az összes egyenes adókat, valamint a bor, sör, cukor, hús- és italmérségi fogyasztási adók körül. Adókat törölnek, kiigazítanak, halasztásokat adnak, pénzbírságokat kiszabnak, kártérítési eljárásokat kezdenek, vizsgálják, rovincsolnak és ellenőrzik a községi és városi adókezelést.

A felelősségi hatóságot a törvényhatóságok közigazgatási bizottsága fogja képezni, hová az egyenes és közvetett adó határozatokat lehet felelősségre — birtokon belül.

A közigazgatási bizottság felügyeleti és ellenőrzési jogokat kap. A községek felelősségét a kártérítési kötelezettségeket is ez a hatóság állapítja meg. Fegyelmi ügyekben is eljár. Határozatait, ha nem hagyják jóvá a pénzügyigazgatóság határozatait, azon esetben a pénzügyi közigazgatási bírósághoz, vagy a pénzügyminiszterhez felelősséghozhatók.

A főispán új hatásköre fokozza az ellenőrzést. A sérelmes határozatokat felfüggesztheti s 24 óra alatt felelősségre a pénzügyminiszterhez. Ellenőrzi a pénzügyigazgatóságot.

Alispán és polgármesterekhez adó-, illeték- és pénzügyekre vonatkozólag a pénzügyigazgatóság rendeleteket is intézhet. Ez ellen felterjesztésnek 24 óra alatt van helye a pénzügyminiszterhez.

Főszolgabírók, községi és városi adóhivatalok és községek, a mennyiben adóügyben járnak el, a pénzügyigazgatóságok rendelkezési joga alá vannak vetve. Ezenfelül a közigazgatási bizottság, főispán, alispán és polgármester felügyel a fentebb említett tisztviselőkre és pénzkezelőikre.

Ezen törvényt még fegyelmi rendelkezések egészítik ki.

A jelen törvény által az egyenes és közvetett adók rendszere egyetlen hatósági szervezetbe egyesíthető és ezáltal az ügykezelés is meg lesz könnyebbítve. Ügyes-bajos embernek, adó- és hason természetű ügyekben nem kell több hatóságokhoz fordulni, hanem csak a pénzügyigazgatósághoz.

A törvényjavaslat indokaiból világosan kitűnik, hogy a pénzügyminiszter, az érvényben maradó és újabb törvényes határozományokat hivatalos gyűjteményekbe fogja összeszedni s egy nyomtatott *ködext*-et ad ki a közönség részére, amiben minden benn foglaltatik.

A pénzügyigazgatás ezen reformja sehol sem fog ellenszenvvel találkozni; mert ezáltal az ügykezelés könnyítve és az ügyes-bajos honpolgáron pedig segítve lesz.

Kustár Géza.

Hirek.

Kinevezés. Sándor Béla főispán ur ömeltósága, Tarczy Dezső végzett jogászt, június hó 28-án, Bács-Bodrogh t. e. vármegyéhez közigazgatási gyakornoknak kinevezte.

Kinevezés. Rosenberg Manó, volt zombori távirat-főnök Zólyomba posta- és táviratfőosztályra nevezett ki.

Új orvos. Baumgarten Pál bezdáni földink Budapestben orvostudorá avatott.

Sürgöny. Főtisztelendő Balogh György sz. Margitról címzett garabi apát, a kalocsai székes-egyház tiszt. kanonokja, kiérdemült esperes, a bácsmezei iskolatanács rendes tagja, a magyar műemlékek fentartására alakult országos bizottság kültagja, a nagymélt. magy. kir. közoktatásügyi miniszterium által kinevezett isk.

ker. felügyelő és Bács mezővárosának érdemben gazdag plebánosa, mai napon (július 4-én) lelkét visszaadta Teremtőjének. — A boldogult született Kupuzsinán 1817. évi apr. 16-án. Pappá szentelvetett 1841. évi aug. 16-án. Káplánkodott Bikityén, Almáson, Szóntán, Szabadkán és Zomborban. 1850-ben vajszaki és 1860-ban bácsi plebánossá nevezetett ki, hol 29 éven át irányított hívei szeretetének. Béke hamvain! Áldás emléken!

Hangverseny és műkedvelői színi előadás. A Zomborban, 1889. évi augusztus hó 11-én megnyitandó általános ipar- és kereskedelmi kiállítás javára a kiállítás rendező bizottsága 1889. évi július hó 10-én (szerdán) a városi színházban, műkedvelők szíves közreműködésével, hangversenyt és műkedvelői színi előadást rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Műsorozat: 1. Magyar király-induló. Huber Károlytól. Zongorakísérettel mellett éneklé a „Zombori népköri iparos-dalárda. 2. a) A pusztai gyermeke, Schaffertől és b) A vándor, Fescától. Zongorakísérettel mellett éneklé Szabácsi Anna k. a. 3. Hármás, Verdi „La traviata” című dalművéből, Ketterer és Durand-tól. Zongorán, hegedűn és harmoniumon játsszák Kalapsza Bella k. a., Komlós Armin és Bieber Gyula urak. 4. Érted ég hű szívem. (Sempre più tamo.) Kettősoldal zongorakísérettel Carafától. Eneklé Pelikán Mariska k. a. és Traub József ur. 5. Szent az érzet. Férrikardal Törökötől. Előadja a „Zombori népköri iparos dalárda.” 6. Marche caractéristique. Zongorára 4 kézzel Schubert Ferenctől. (op. 121. a.) Előadják Heindlhofer Etelka és Thim Antalka kisasszonyok. 7. „Zivatar”, vigjáték 1 felvonásban, Fournier után franciából. Személyek: Emil — dr. Lovász Márton ur, Lujza — Schaffner Angela k. a. — Történet Páristól 10 mérföldre, Emil kastélyában. Helyvárak: Proscenium-pályoly 5 frt, a többi pályoly 4 frt, — földszinti zártzék az 1-5. sorban 1 frt, a 6., 7. és 8. sorban 80 kr, 9. és 10. sorban 60 kr, — erkélyzék az első sorban 1 frt, a 2. sorban 80 kr, — Földszinti és emeleti állólhely 40 kr, — karzati állólhely 30 kr, karzati állólhely 20 kr. Jegyek válthatók: f. hó 7 ikének (vasárnap) délelőtti 10 órájáig a középkereskedelmi iskolában, azontúl az előadás napjának délutáni 6 órájáig Falcione Gusztáv ur kereskedésében, 6 órától kezdve pedig a színházi pénztárnál. A t. pályolybérlek pályolyaik megtartása iránt szíveskedjenek f. hó 6-ának (szombat) délutáni 6 órájáig intézkedni. Kezdeté esti 8 órakor.

Prímicia. Keryajáról írják: Mult hó 29-én, Péter és Pál ünnepén tartotta első miséjét tiszt. Stelezer Endre községünk szülője, a helybeli róm. kath. templomban. Tíz óra előtt pár perccel az új áldozár, a papi segédlet, 8 koszoruleány, a szülők, rokonok- és barátaitól kísérvé vonult harangzúgás és zeneszó mellett a szülői házból a templomba, hova a község egész lakossága ünnepi díszben követte, hogy szülőjét, az újonnan felkent áldozár, első áldozatának bemutatásánál jelen lehessen. Az ünnepi nagymisénél a manuakturi tisztet nagyöntelendő Jerger Konrad adminisztrator teljesítette, Litvay Péter esomplai káplán, a helybeli és környékbeli növendékpapok pedig segédkeztek. Mise előtt adminisztrator urunk ragyogtatta a szöszéken ismert ékeszsolást egy alkalmi egyházi beszédben, melylyel a hallgatóság figyelmét mindvégig lebilincselte, az örömszülők szemébe pedig örömkönyvet esalt; megható volt az is, midőn mise végén az új áldozár nagyanyját, édes atyját és anyját, majd rokonait és barátait és végre az egész községi lakosságot első papi áldásában részesítette. Mise után a rokonság, valamint az újonnan felkent barátai és ismerősei újból csoportosultak a szülői háznál, hol a vendégszerető örömszülők a mintegy 100 főre menő vendégkoszorút izletes és válogatott étkekből álló ebéddel várták. A harmadik fogásnál felállott az új áldozár s ékes szavakban, vallásosságánál áthatva öszentsége XIII. Leo pápára, majd bíboros érsek ur ömenciájára s folytatódott az adminisztrator urra emelte polárát, viszont Jerger Konrad h. plebános az ünnepelt és szülőt az ő megszokott elokvenciájával a közvetlenség, a szeretet és ragaszkodás hangján éltette. Mondattak még ezenkívül polarköszöntők a jelen volt hölgyekre, s végre az ünnepelt barátai nevében Kremner Lajos éltette. Délután 6 órakor a fiatalág táncra perdlit s kitarással járta a talpalá valót éjféltáncig, amikor a társaság a legvidámabb hangulatban szétoszlott. sz.

Gyászhir. Kozma László zombori köz- és váltóüggyedét súlyos csapás érte, neje szül. Keck Janka f. év július hó 2-án éjjel, Gleichenberg földében, hosszas betegség után elhunyt. Áldás emlékenek!

Borzasztó szerencsétlenség. Az újvidéki katonai laktanya-építkezésnél számos fingernek téglá- és vakolatdórsára van alkalmazva. Midőn delect harangoztak, két fiu, hogy hamarabb a létrához jusson, az emelet falán végigfutott. Az elől futó megbotlott s lezuhant a másik megkapta ugyan de egyensúlyát veszítve szintén lebuokott. Mindkettő a pinchehelyiségbe esett, hol fejüket összezúzták. Egyik fiu rögtön halt meg, a másodikkal még 1 óra hosszat kínlódott s aztán szintén kiveszett. A borzasztó eset az egész városban nagy felháborodást keltett.

Iparos tanoncok munkakiállítása. A hódásági alsófokú ipariskola a tanév zártával kiállítást rendezett a tanoncok munkáiából. Különféle iparekekkel gazdag változatban tartultak elénk e kiállításon, mely a tanoncok haladását és vezetésük irányát igen kedvező színben mutatták be. A kiállított tárgyak mindegyike sikerült, úgy, hogy szigorúbb követelményeknek is megfelelhettek volna. Oly körülmény, mely tanoncot és mestert egyaránt dicsér. A kiállítás a hódásági róm. kath. népiskola tágas terméjében mult hó 29-én nyitott meg az ipartestület, községi elöljáróság tagjai s számos érdeklődő jelenlétében. A kiállításon 35 tanonc 64 tárggyal vett részt. A kiállítást tartama alatt sokan tekintették meg és egyes szép tárgyakat meg is vettek. Mit szép vonásul kell felemlíteni, mert ezáltal az illető tanoncokban a munkakedvet és önértetét növelték. A kiállítás bezárása alkalmával osztattak ki a bíráló-bizottság ajánlata alapján a jutalomdíjak. Jutalomdíj 51 frt volt, mely részint önkéntes adakozások, részint belépti díjak és felülfizetésekből gyűlt össze. Ez összegből 5 első díj 3 frttal, 12 második díj 1 frt 50 krral és 18 harmadik díj 1 frttal lett alkotva; tehát 35-en részesültek jutalmazásban. A bíráló-bizottság a munkaeredmény megállapításánál három fokozatot használt: dicséretes, jó és elégséges megnevezéssel. A kiállítás körül kiválóan buzgólkodtak az ipariskolai bizottság tagjai, kik fáradságtalanul elnökök Schumacher Jakob vezérlete alatt minden lehető elkövettek, hogy a kiállítás sikerüljön,

mely céljukat teljes mérvben el is érték. Köszönet és elismerés legyen a jutalom érte.

Községi ülés. Zombor szab. kir. város róm. kath. egyházközsége 1889. évi július hó 7-én délelőtt 10 órakor a városbáza nagytermében rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottságának az iskolasegélyezési szerződés szövegezésének, és a szerződés aláírására kiküldendő két tag iránti 96. számú határozata, és a polgármesternek e tárgyban beérkezett átirata. 2. Zombor szab. kir. város közigazgatási bizottságának f. évi 104. szám alatti határozata, a szelenesei iskolába célszerű padok, és hiányzó iskolai tanszerek beszerzése tárgyában. 3. Zombori róm. kath. iskolaszéknek f. évi 44. számú jegyzőkönyvi kivonata, az ideai zárvizsgák megtartása tárgyában. 4. Zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak f. évi 4600. sz. alatti végzése, Ast Nándor által az iskolai alapba visszafizetett 1500 frt bekebelezett zálogjog föltétele tárgyában. Időközben beérkezett sürgős tárgyak. Zomborban, 1889. évi július hó 2-án. Dr. Csiliás Benő, polgármester, mint egyházközségi elnök.

Sztanisicsi hírek. E hó 2-án volt községünkben a végrehajtó választás, mely alkalommal Vass György, volt esendőrsvezető, mint egyedül folyamodó, választott meg. Ugyanezen alkalommal az elnököl főszolgabíró a községi képviselőtestület tudomására hozta, hogy Fülöp Kálmán községi jegyző állásáról leköszönt, mit a képviselők tudomásul vettek. Helyettesít a főszolgabíró Hajdú Pál aljegyzőt nevezte ki s ezt a község képviselőlete helyeslőleg tudomásul vette.

Halálozás. Dsüits Antal Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja, f. hó 4-én elhunyt. Az elhunytat gyermekei, unokái s számos jó barát siratja. Béke poraira.

Bérbeadás. Bezdán községében a vadászati jog gyakorlása július hó 14-ik napján fog bérbeadni.

Villámcsapás. Bácsföldváron a m. hó 28-iki zivatar alkalmával a villám becsapott az egyik iskola tanterembe. Szerencsére az iskola üres volt. Az udvaron levő Benedek István tanítót földre teperte, aki azonban szerencsére semminemű sérülést nem szenvedett. Ajánlatos volna az iskolákra villámhárítót alkalmazni, különösen mikor az épület magas és egyedül álló, a földszintben pedig a táviratvonalai villanytelep van.

Körendelet. M. kir. helygyimnizstertől. A közkórházban három hónapon túl ápolott hosszadalmas betegeknek illetőségi községük által szándékolt hazaszállíttatása alkalmával már több ízben megtörtént, hogy az illetőségi község a kötelekbe tartozó egyén hazaszállíttatásának eszközöltetése körül késedelmesen járt el és megbizítja az illető közkórházi igazgatóságnál való jelentkezés alkalmával azon értesítést vette, hogy a hazaszállítandó beteg, vagy bajának súlyosbodása, vagy egyéb közbejött körülmények miatt haza nem szállítható. — Minthogy az ilyen eljárásból felesleges és elkerülendő költségek keletkeznek, ilyenek elhárítása s általában a hazaszállíttatást eszközölni köteles községek anyagi érdekének megóvása tekintetéből a következőköt rendellem: Minden község, a mely valamely közkórházi igazgatósága által az iránt kerestetett meg, hogy az illetőségi kötelekbe tartozó egyént községi vagy házi ápolásba való elhelyeztetés végett haza szállíttasson, — feltéve azt, hogy az illető haza szállítandó egyének illetősége be van igazolva — haladéktalanul intézkedjen az iránt, hogy a hazaszállíttatást kért közkórházi igazgatóság tüzetesen értesítsék a felől, hogy a község megbizítja mikor fog a hazaszállíttatás eszközölése végett a közkórházi igazgatóságánál jelentkezni. A most jelzett eljárásból kifolyólag pedig a közkórházak igazgatóságai kötelesek lesznek azon esetre, ha a hazaszállíttandó egyén állapotát időközben annyira megváltozott volna, hogy haza szállíttatása egészségének veszélyeztetése nélkül nem volna eszközölhető, vagy egyéb a hazaszállíttatást gátló körülmények merülhének fel, az illető községet sürgősen értesíteni. Ezekről a törvényhatósága területén létező közkórházak igazgatóságainak kellő utasítása végett értesíteni, egyuttal felhívom, hogy az ezen rendeletben foglaltak szigorú betartása iránt saját ügykörében kellőleg intézkedjen. Budapest, 1889. évi június hó 15-én Baross s. k.

Öngyilkosság. Hübner Gyula, 36 éves, Csehországi illetőségű, újvidéki gyógyszerészegéd f. hó 3-án föbe lötte magát. Tettenek oka boldogtalan szerelm.

Felülfizetések. A csurogi róm. kath. sírkerben, néhai Mandies Endre volt csurogi róm. kath. plebános jeltelenül álló sírhantjának emlékkövel való megjelölése, a helybeli „Népkör” által f. évi ápril 22-én tartott választmányi gyűlés határozata értelmében — ezen emlékkö beszerzésére eszközölt gyűjtés befejeztetvén; ehhez a következő nemes szívű adakozók járultak: Kisbaári Kiss Ernő ivén Csurogon: Kisbaári Kiss Ernő 5 frt, rigyicai Kovács Béla 2 frt, Nikovitz Ede, Titel 2 frt, Illies János 1 frt, Tary István 1 frt, Jovanovits József 1 frt, Zóni Fábán 1 frt, Söti Imre 1 frt, Jovanovits József által, N. N.-től Titeltől hozott 1 frt, Haida Újvidék 1 frt, Wucseries Gábor 50 kr, Szikits Ferenc 50 kr, Mesneries Károly 50 kr, Kiss Márton 50 kr, N. N. 50 kr, Kovács Péter 50 kr, Naesa András 50 kr, Vedrás Károly 50 kr, Gertner János 40 kr, Berec András 30 kr, Bágyi Mihály 30 kr, Riesz Ferenc 30 kr, Varga Ferenc 20 kr, Magócs István 20 kr, Güldig Vilmos 20 kr, Tapolesányi Mihály 20 kr, Csábi Ferenc 20 kr, Nagy Mihály 20 kr, Csányi Pál 20 kr, Puczák Péter 20 kr, Varga Albert 20 kr, Gyantár Elek 20 kr, Horváth Fülöp 20 kr, Juhász Gergely 20 kr, Kovács Márton János 20 kr, Novák Mihály 10 kr, Böresök István 10 kr, Imre György 10 kr, Lé-vay Illés 10 kr, összesen 24 frt és 30 krajcár. Dr. Szucsics Sándor képezdei tanár ivén Kalocsán: Fonyó Lajos 2 frt, dr. Szucsics Sándor 1 frt 45 kr, Povishil Richard 1 frt Kleiner Lajos 1 frt, Vojnics Dániel 1 frt, Hengen Vendel 55 kr, összesen 7 frt, összesen tehát be-folyt 31 azaz harmincegy forint és 30 krajcár, amely összegért az emlékkö f. hó 26-án Újvidéken Schoman kötaragónál megrendeltetett. Midőn van szerencsém a fenti összeget nyugtázni, egyszersmind fogadják a nemeszívű adakozók ezen az uton legmélyebb köszönetem. Csurog, 1889. június 28-án. Kisbaári Kiss Ernő, népköri elnök.

Az italmérségi jog megváltása. A pénzügyminiszter az italmérségi jog megváltása folytán adandó kártalanítás tárgyában bejelentendő igények határidejére nézve — a mint értesülünk — legújabbban rendeletet ad ki, melynek szövege a következő: „Az 1889. évi

XXXIII. t. c. 5. §-ában nyert meghatalmazás alapján, az igazságügyi miniszterrel egyetértéssel elrendelem, hogy az italmérsi jogra, vagy az italmérsi jog helyébe lépett kártalanítási igényre vonatkozó összes igények és követelések, ide értve azokat a zálogjogi igényeket is, amelyeknek bejelentési határideje különben az 1888. XXXVI. t. c. 21. §-a értelmében 1889. évi december 31-én jár le, az ugyanazon törvények 28. §-a alapján vezetett naplóba leendő bejegyzés végett az illetékes kir. adófelügyelő, vagy kirendelt helyettesénél, ha az igénylő azt akarja, hogy igénye az 1889. XXXIII. t. c. alapján adott előlegek erejéig a naplóba előtte bejegyzett zálogjogokat megelőzze, 1889. júl. 31-ig okvetlenül bejelentendők. Saját érdekük megóvása céljából figyelmeztetnek emellett az érdekeltek, hogy valamely italmérsi jogra, vagy az annak helyébe lépett kártalanítási igényre vonatkozó összes igényeket és követeléseiket, ideértve a zálogos hitelezőknek azon követeléseit is, amelyeknek bejelentési határideje különben az 1888. évi XXXVI. törvények 21. §-a értelmében, 1889. évi december 31-én jár le, az 1888. XXXVI. törvények 28. §-a alapján vezetendő naplóba leendő bejegyzés végett, az illetékes kir. adófelügyelőnél 1889. július 31-ig annál bizonyosabbban jelentésük be, mert az 1889. évi július hó 31-ike után érkező bejelentésekkel bevezetett kért bármily igényeket, ha érkezésük előtt az 1889. évi XXXIII-ik törvények alapján adott előlegek erejéig zálogjogok jelentésüknek be, ezek az utóbbi zálogjogok megelőzik.

Kifogott hulla. Mult hó 20-án Martonoson a Tisza kisréti ágánál egy már teljesen feloszlásnak indult, a porostályhoz tartozó, ing és alsó nadrághoz lévő ismeretlen férfi hulla fogatott ki. Zentai szőrő.

Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — október hó 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 fityvi állami ösztöndíj van rendszeresítve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett, keresztlevéllel, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt belyegvénnyel folyamodványukat augusztus hó 31-ig hozzám nyújtsák be. Szegeden, 1889. július 1-én. Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

Hirdetmény. Az 1876. XVIII. t. c. 3. §-ának rendelkezése folytán Zombor sz. kir. város központi választmánya részéről közhírré tétetik, miszerint Zombor sz. kir. város országgyűlési képviselő választóinak az 1890. évre érvényes bírándó ideiglenes névjegyzéke a városláza nagytermében f. évi július hó 5-étől július hó 25-ig közszemlélre ki lesz téve és ellene az 1874. XXXIII. t. c. 44. §-a értelmében július 5-től 15-ig felszólamlások a központi választmányhoz címezve benyújthatók. Az 1874. XXXIII. t. c. 45. §-a értelmében ezen netán beérkező felszólamlások ugyanott f. évi július hó 16-tól 25-ig szintén közszemlélre kitétetvén, rájuk vonatkozó észrevételek ugyanezen idő alatt szintén a központi választmányhoz címezve benyújthatók. Az ezen záros határidők alatt netán benyújtott felszólamlások, ugy az ezekre tett észrevételek felett a központi választmány az 1874. XXXIII. t. c. 48. §-a alapján a f. évi szeptember hó 20-tól szeptember hó 31-ig a városláza nagytermében fognak közszemlélre kitétetni és ellenük netán beadandó felelkezések ugyanezen idő alatt a központi választmányhoz lesznek benyújthatók. Kelt Zombor szab. kir. város központi választmányának 1889. évi július hó 1-én tartott ülésében. Dr. Csihás Benő, polgármester, mint a központi választmány elnöke. Dr. Gertinger Pál, közp. választm. jegyző.

Bácsból írják: Mult hó 29-én buszu volt nálunk mely rendszeren is nagy verekedéssel vagy pedig, mint jelenleg is történt, gyilkossággal szokott végződni. A szerencsétlen áldozat egy az Ertl testvérek szolgálatában levő kocsis; Csernok Gergely volt, aki egy hírhedt verekedő Oravecz András bosszújának esett áldozatául. Oravecz András, Imre testvérel együtt éles késekkel támadták meg tánc közben a szegény kocsis és úgy megszurkák, hogy alig néhány perc múlva kilehelte lelkét. A tetteseket kevéssel a gyilkosság elkövetése után elfogták.

Közzéadás. M. kir. belügyminiszteről. A tűzrendészeti kormányrendelet 8. §-ában előirt tűzoltószerekek kizárólag hazai szakgyárosi cégektől beszerzése tárgyában f. évi január 15-én 82502/1888. sz. a. kelt itteni rendelet kapcsán a törvényhatóság tudomására hozom, hogy a hivatkozott rendelet intenciójának minél sikeresebb megvalósítása céljából a közmunka- és közlekedési miniszter ural folytatott tárgyalások során sikerült azon kedvező eredményre jutni, miszerint az összes hazai vasutak (a déli vasút kivételével) a hazai gyáraknál a községek vagy ezek helyett a törvényhatóságok által megrendelt tűzoltószerek szállításánál a gazdasági gépek tekintetében rendszeresítve levő mérsékelt díjszámítást fogják alkalmazni. A déli vasútnál ellenben a most nemálló szállítási módot, hogy t. i. a kezelési illetékek és a szállítási adón kívül darabonként és kilométerenként 133 kr szedték, mint már különben is mérsékelt díjszámítás, jövőre is érintetlenül marad. Jelen rendelet tartalmazza a megrendelő községeknek kívül a törvényhatóság területén levő tűzoltószergyártó cégek is értesítendők lesznek. Budapesten, 1889. június 16-án. A miniszter helyett: Beniczky s. k., államtitkár.

Filozofia.

Mi vagy te? Nyomorult! Szemünk rád sem talál.
Te féreg, te pindó, te romlás és halál!
Föld sötét méhének átkozott fattya te,
Bítang orgyilkos, amelyet a fekete
Pokolból a sátn vetett földünkre ki.
Te bűn, rom, gyász, iszony, Isten ítéleti! . . .
Te ronda semmisség, melyet meg sem leltünk,
Jó anyánk, a földből törz-e ránk, ellenünk?
Te százlábú cudar, kit átok emleget,
Tökéinkben fogad rág gyilkoló sebet.
Te — a rovarvilág hitvány seprédéke,
Miattad szőlőnkben soh'sem lehet béke,
Szapora, szemtelen, falánk bogár te, szőlj
Minő esoda által jösz ki a föld alól? . . .
Vesztél vón ott, ahol sátn apád nemzett.
Ne sírna miattad szegény magyar nemzet.

* * *

Mily édes öröm volt nem régen a szemnek,
Midőn bérecek, halmok szép zöldjén pihent meg.
Csipkés szőlőhegyek szép zöld koszoróján
— Otthon a levélvel könnyítve a búján —
Eleven zöld volt mind, miként a reménység,
Vigan mosolygott rá a mennyei kékség.
Aranyfürtök lógtak zöld levelek alatt,
Felettük a nap is gyönyörködve haladt.
Szerelmes sugárral végig csókoltatta,
Az édességüket idején megadta.
Ha pirulni kezdett a szőlőnek teste:
Boldog rigó madár karóhegyről leste,
Első zsengejéből részt venni volt oka,
Hisz ő a szőlőknek szegődött dalnoka.
Ha eljött a szüret, hogy zengett a nóta,
A venyigén termett igazi banknóta.
Messze szökött a bú, a jókedv megáradt,
Félig holt ember is új életre támadt.

Most halmon, bércen is szomorú a határ,
Nem zeng vig éneket rajt' a rigó madár,
Nem látni a szemnek kellemetes zöldet,
Beteg színtelenség fekszi meg a földet.
Vagy ahol színe van, az mindenütt sárga,
A halál neve van a tökéinkre vágva.
Oh jó Noé apánk, nézd csak öröködbe,
Milyen pogány féreg, gyilkos pindó jött be!
A kacér Dinka, meg a büszke Kadarka,
Mint csecsemő, — akit nem szoptat a dajka,
Olyanok. — Sínlődnék, a szemük kisírva,
Venyigéjükre az enyészet van írva.
Szermes Sárfehér szép fejét lehajtja,
Régi dicsőségét kínosan sohajtja.
Tudja, hogy megásva az ő temetője,
Bánatos, mint akit elhagy szeretője.
Az igyekvő Bajor, gyöngéd Hárslevelű,
Alhat a gazda bátran azok felül.
Halál férgé pusztít a gyökerük alján,
Balaton, Érmellék, no meg a Hegyalján.
Opotró, Rakszöllő, Mézes, Julfark, Bakar,
Sárgult levelével fekete gyászt takar.
Szóval a szőlőknek innen-onnan vége.
Megerzi azt a zseb, megerzi a vége.
Betelik az, ami megvan rólunk írva,
Hogy a magyar ember vígad mindig sírva.
Ugy sem lesz már okunk ezután örülni.
Hát a szőlőhegyet mind el kell törülni.

Ez fáj a magyarnak, ezért hül a vére,
Hogy rá kell szokni a silány árpalére.
Hogy a „saját termék“-t el kell már siratni,
Nem lehet jövőre abból szopogatni.
Ezért sohajtjunk szívünk fájalmában:
Mit iszunk barátim, ha elfogy ami van?!

Kajabusz.

MÉG EGY KORZÓCIKK.

Írta: Csillag Károly.

Megnyugtatom a titélmes olvasóközönséget azzal, hogy bejelentem korzóciikkemnek a mai napon történt elhalálozását — hosszú betegség, amelynek halál a vége; engedjek meg tehát, hogy a korzó felett végre rendelkezzen, olyan humánusan amint az tölem telhető.

Nem tartom tehát fölöslegesnek megjegyezni, hogy ép elmével és épkézlabbal érzem még magamat a fontos pillanatban és korzói végakaratom végrendeleti végrehajtása végett végrendeleti végrelajtonak kinevezem a közvéleményt, bizván annak igazságosságában.

A felső hatalmak iránti hódolattal összefoglalom tehát korzóra vonatkozó végakaratomat a következőkben:

1. A korzón született összes mosolyokat és hamis pillantásokat az országos tanítványdíjintézetnek hagyományozom, mert néptanítóink már megszokták azt, hogy őket mosolyokkal fizessék ki.

2. Minden a korzón elmondott jó élet és elméséget egy szegedi élclapnak hagyományozom, mert annak nagy szüksége van a jó életre és elméségre.

3. Minden a korzón elmondott rossz élet Körmend községnek hagyományozom, mert ott a sáskák annyira pusztítanak, hogy csakis azokkal lehetne eredménnyel irtóháborút viselni ellenük.

4. A korzói összes madaréneket a kulai takarékné részvényeseinek hagyományozom, mert azoknak kevés fityülni való kedvük van.

5. Az összes korzón elveszett hajítukat a muszka cárnak hagyományozom, mivel hogy annak már régen összetűzni való kedve van.

6. A korzói változatos időjárásat pedig egy helybeli egyhangu udvarlónak.

7. A korzón található összes homokot egy helybeli poetának hagyományozom, azon óhajjal, hogy addig kelljen poroznia irásait míg egy okos sort le nem ír, s jót állók érte hogy mind a homok rámege.

8. Az összes faleveleket a pilis-esabai postahivatalnak hagyományozom, és akkor legalább tudom, hogy, sohasem hordatnak széjjel.

9. A korzón tett lépéseket egy helybeli egyéves önkéntesnek hagyományozom, mivelhogy annak marschközben soha sincs lépése (németből fordítva.)

10. Az összes korzói padokat egy bécsi bankháznak hagyományozom, hogy annál jobban bírja az embereket föltüntetni.

11. A korzón rosszul használt ikes igéket accusativus cum infinitivókat valamint a korzó összes szénatermését a német Schulvereinnak hagyományozom.

12. A korzói friss levegőt a Párizsba utazóknak hagyományozom, mert arra a nagy szorongásban nagy szükségük lesz.

13. És végül a korzóba bekebelezett bajai út összes telegráfkárait a montenegrói fejedelemnek ajándékozom, hogy egy keleti háború esetén legyen mire támaszkodnia.

14. A korzó összes fát a budapesti díjok-egyesületnek hagyományozom, hogy legyen fűteni valójuk, de csak azon feltétel alatt, ha még életben egylettik disztagjának megválasztanak és egyhangul elfogadják e tisztról való lemondásomat; és végre

15. A korzó összes tiszta jövedelme egy alapítványra fordítandó, melynek célja megvesztegetni azokat, akik korzóciikkeket szándékoznak írni, hogy erről a szándékról emberbaráti szempontból lemondjanak.

Ez volna tehát végakaratom és formális halálom után is ime még egyszer leírom a korzót.

Látogatottabb mint bármikor, a járókelők alig győzik egymást kikerülni, a szende lámpafény alig győzik felismerni a színeket és a nagy tarkaságból a fehér szín győz és szembetűnik.

Az éjféli, a kísértek órája már közelit, az ismert alakok mint tulvilági árnyék elhúzódnak, mintha csak tudnák, hogy valakitől bucsuznak.

Az éj varázsa, a fél sejtetem érdekessé teszi őket és minden egyes alaknál egy keserű szemrehányás lép elő: miért nem énekeltél meg, dicsőítetted volna esodaszépségemet, irtál volna ódat a szemeimhez, idyllt a lelkeimről, balladát hajfűrteimről, vagy nekrológot ifjúságomról!

Mind hiába, a megtörtéteken változtatni nem lehet és hogy mégis indokoljam ezt, csak statisztikai adatokra kell hivatkoznom.

Kiszemelt és korzóciikkekre alkalmas alak volt 38, ebből 30 hölgy és 8 ur. A 30 hölgynek volt, egy-egy 6 ruhát számítva 180 féle ruhája, a 8 urnak volt egy-egy 200 hibát számítva összesen 1600 hibája és mindezekről bőven és kimerítően írni, erre kevés az idő, de még egy lap hasábjá is.

S most, mielőtt bucsuzózatom a korzónak elmondottam volna — lelki látási képességem előtt feltűnnek egyenként alakjaim; ott van Don Futó iramos lépéseivel, a hószinű Téli Kép, a szende Emerencia, a naiv Norma, ott van Toggenburg lovag sötét szándékával, ott van az aranyos Lucia és az elmaradhatatlan Tucia.

Sétaljatok tehát tovább kedves alakjaim, én nem foglak benneteket háborgatni, — legalább nem korzóciikkekkal — és ha akadna valaki, aki ebbeli tevékenységemet folytatni szándékoznék, akkor hivatkozotok végrendeletem 15-ik pontjára.

Ajánlom magamat!

Naptár.

Julius.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
5 Pént.	Cirill	Sarolta	23 Agrippin
6 Szom.	Esaias p.	Esaias	24 Jan. szül.
7 Vas.	F 4 Vilibald	F 3 Eszter	25 A 4 Febr.
8 Hétfő	Kilian	Kilian	26 Dáv. T.
9 Kedd	Bereck	Luiza	27 Sámuel

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS

Helyettesítő:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Könyvkereskedésben

egy jó házból való fiu, ki legalább 3 gymnasiumot végzett, **gyakor-nokul** felvétetik.

Kollár József

3—3 könyvtáros Zomborban.

2284. sz. Ó-Sztapár község Elöljáróitól.

kig. 1889.

Arverési hirdetmény.

Ó-Sztapár község részéről ezennel közhírré tétetik, hogy 11770 kat. holdnyi területen, a Ferenc-esatorna részvénytársulat birtokát képező terület kivételével, a vadászati jog, az 1883. évi XX. t. c. 2. és 3. §§-nak figyelembe vételével **folyó 1889. évi július hó 28-án d. u. 3 óra-ker** a községhezánál tartandó nyilvános árverés útján, 6 egymásutáni évre bérbe fog adni.

Kikiáltási ár egy évi bérletre 64 frt.

Kelt Ó-Sztapáron, 1889. évi június hó 26.

Brezsovsky, Szogity Jovan
jegyző. 3—2 bíró.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy június hó 15-én

a „**Két fekete lóhoz**“

cimzett vendéglőt Zomborban özvegy **Acker-mannétól** átvettem és **június hó 30-án**

vendégfogadómat

megnyitottam,

Jó ételekről és italokról, valamint pontos kiszolgáltatásról gondoskodom.

Számos látogatásért esd

Apelits Vazul,

vendéglős Zomborban.

3—3

Bérbeadási árverési hirdetmény.

A szegedi m. kir. jószágigazgatóság kezelése alatt álló, alább felsorolt kincstári bértárgyaknak bérbeadása iránt ugyancsak az alább megnevezett helyeken és időben írásbeli zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog tartatni. Árverezni szándékozik az árverés megkezdése előtt kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át tevő bánatpénzt letenni s zárt írásbeli ajánlatok a kikiáltási árnak 10%-át tevő bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátva az alább felsorolt helyeken és időben reggeli 9 óráig az árverést megtartó bizottság elnökének kezéhez adandók át. Ezen időn túl beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek még annyiban sem, ha az ajánlkozó újabb árverés esetére is fentartja ajánlatát. Az írásbeli zárt ajánlatok borítékán olvashatóan kiírandó s határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti. Figyelmeztetnek az árverezni szándékozik, miszerint azon bérlők, akik a szerződési feltételek szerint követelt béróvadékokat jelzálogban kívánják letenni, kötelesek egyelőre és addig is, míg a felajánlott jelzálog elfogadva és teljesen rendezve lesz, a bérleti óvadékok készpénzben, vagy a kincstári szabályok értelmében elfogadható értékpapirokban letenni. Az árverési és szerződési feltételek az illetékes kir. ispánságoknál az árverést megelőzőleg betekintheők. Az árverés eredményének el, vagy el nem fogadása felsőbb jóváhagyásnak tartatik fenn. Az árverés napja, helye és a haszonbérbe adandó bértárgyak a következők: **I. Kulán a m. kir. kincstári ispánságnál 1889. évi július hó 20-ik napjának d. e. 9 órákor,** pincvai 454¹⁵⁰ h. föld 5088 frt 04 kr, ó-szivaci II-ik bérlet III. d. l. 300 h. 5400 frt, veprováci 619⁶⁷² h. tagosított birtok 14,217 frt 14 kr, pacséri Pocsai-féle 238⁷³⁸ h. föld 4793 frt 07 kr kikiáltási árral 1/4 rész ugartartással 1889. okt. 1-től 1895. szeptember 30-ig, kulai uradalmi pince fölötti fűtermés 10 frt kikiáltási árral 1889. okt. 1-től 1895. szept. 30-ig, kis-sztapári volt pandurlak 40 frt kikiáltási árral 1890. jan. 1-től 1895. dec. 31-ig, ó-sztapári volt ispáni pótkert 17⁶⁹ h. 16 frt, pacséri Pocsai-féle 3²⁹⁹ h. szőlőföld 53 frt 54 kr és 3²²⁵ h. szőlőföld 54 frt 25 kr kikiáltási árral 1889. okt. 1-től 1895. szeptember 30-ig terjedő bértartással, veprováci 619⁶⁷² h. vadászati jog 30 frt kikiáltási árral 1890. jan. 1-től 1895. december 31-ig terjedő bértartással. **II. Zomborban a m. kir. adóhivatal helyiségében 1889. július 22-ik napján d. e. 9 órákor,** bezdáni volt mészégető hely 2¹¹⁰ h. 27 frt kikiáltási árral 1890. jan. 1-től 1892. dec. 31-ig, alsó-pusztai kulai kishérleti III. d. 38¹⁷¹ h. báránypusztán 768 frt kikiáltási árral 1889. okt. 1-től 1892. szept. 30-ig 5 holdanként, alsó-pusztai vadászati jog 46 frt 88 kr kikiáltási árral 1890. jan. 1-től 1895. dec. 31-ig, alsó-pusztai kulai sarokföld 25⁴¹² h. 379 frt 14 kr kikiáltási árral 1889. okt. 1-től 1895. szept. 30-ig 1/4 rész ugartartással, bezdáni 48⁴⁵ h. deákerdei föld 33 frt kikiáltási árral 1889. nov. 1-től 1892. szept. 30-ig ugartartás nélkül. **III. Palánkán a kincst. ispánságnál 1889. július 24-én d. e. 9 órákor,** obrováci 75¹²³² h. föld 1136 frt 55 kr kikiáltási árral 1889. okt. 1-től 1890. szept. 30-ig ugartartás nélkül. — Szegeden, 1889. július hó 1-én. **M. kir. jószágigazgatóság.** Utányomat nem díjazatik. 2-1

Ritka alkalom.

Egy csaknem új Bösendorfer zongora (7¹/₂ oktávós Concert-Flügel), kitűnő hangszer, legújabb szerkezetű, két év előtt 1050 frtért lett véve, most családi körülményeknél fogva 500 frtért eladó.

A cím megtudható e lap kiadójánál. 3-1

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a rác-militicsi róm. kath. templom pénztár végrehajtónak — Kopp Pál, Schnepf János és Haasz József elleni 200 frt tokekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében, a zombori kir. törvényszék, a hódásági kir. járásbíró területén lévő, R. Militics községben fekvő, a rác-militicsi 80 sz. tkj-ven A. I. (235—237) r. sz. 76/1. ö. i. sz. a. foglalt s Schnepf János, Kopp Pál és Haasz József nevén álló s az 1881. évi 60. t. c. 156. § a d. pontja értelmében egészben elárverezendő hátra 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1889. évi augusztus hó 7-ik napján délelőtti 9 órákor a rác-militicsi községbenél megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Hódásághon, 1889. évi március hó 29-én.

A hódásági kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Pályázati hirdetmény.

Hatóságom alatt lévő Ó-Szivac községében két irnoki, egy kézbesítői és egy kataszteri nyilvántartói állás megüresedvén, azok betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Az első irnoki állás 400 frt, a második irnoki állás 360 frt, a kézbesítői állás 360 frt és végül a kataszteri nyilvántartói állás 300 frt évi fizetéssel van összekötve.

A pályázni kívánókat felhívom, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket **folyó évi július hó 20-áig** hivatalomnál benyujtsák, mert az utóbb érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Zombor, 1889. június hó 29-én.

Poppovics Dusan,

főszolgabíró.

3-1

tkvi 1887.

Árverési hirdetmény.

A kulai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a hódásági takarékpénztár és t. végrehajtónak Zeizits Szima végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hódásági kir. járásbíró területén lévő, Parabuty községben fekvő, a parabutyi 157-ik számú tkj-ven A. I. alatt foglalt s Zeizits Szima nevén álló (322—323) hr. s 160. ö. i. sz. házra és 630 □ öl beltelekre 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi július hó 25-ik napján délelőtti 9 órákor Parabuty községbenél megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kulán, 1888. évi október hó 31-én.

A kulai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

kig. 1889.

Pályázat.

Bácsujfalu községben 400 és Déronya községben 300 frt fizetéssel javadalmazott irnoki állásra pályázatot nyitok.

Folyamodók felszerelt kérvényeiket **július hó 25-éig** hozzám nyujtsák be.

Hódásághon, 1889. évi június hó 24-én.

Vissy József,

főszolgabíró.

3-2

tkvi 1888.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Habor szül. Trischler Paulina végrehajtónak Páin Jován végrehajtást szenvedő elleni 115 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hódásági kir. járásbíró területén lévő, Parabuty községben fekvő, a parabutyi 895. sz. tkj-ven Páin Miklós és János nevén álló A. I. alatti (176—177) hr. 89. ö. i. sz. házra és beltelekre 400 frtban ezennel meghatározott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi július hó 31-ik napján délutáni 3 órákor Parabuty községbenél megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hódásághon, 1889. évi március hó 1-én.

A hódásági kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Egy igen jó karban levő **hatlóerejű, Garrett Rikárd-féle gőzcséplőgép** jutányos áron kapható **Veréb István** földbirtokosnál Csantavéren. 8-7

Árverési hirdetmény.

Parabuty község 7849 kat. hold területű határában az 1883. évi XX. t. c. 2. §-ával a nagyobb birtokosok részére biztosított jogok fentartása mellett, a vadászati jog 1889. évi augusztus hó 15-től kezdődő egymásutáni 6 évre **folyó évi július hó 28-án d. u. 3 órákor** Parabuty községbenél nyilvános árverésen haszonbérbe fog adni a legtöbbet ígérőnek.

A kikiáltási ár, az ez ideigi évi haszonbér, 45 frt.

Az árverési feltételek a községbenél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Parabutyon, 1889. évi június hó 23-án.

Szalay József,

jegyző.

Morlok Mihály,

3-3
bíró.

Házeladás.

Zomborban az „Apolló“-utcában fekvő kettős épület, mely 4 utcai, 2 udvari szobából, konyha, kamara, pince, padlás és nagy kertből áll, augusztus hó 1-től kezdve haszonbérbe adandó, esetleg kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

özv. Ullrich Borbála.

2-1

1889.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint alulirt Kolluth község elüljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében Kolluth község mint testület megillet vadászati joga **f. évi július hó 14-én d. u. 3 órákor** Kolluth községbenél az 1889. évi augusztus hó 15-től 1895. évi augusztus hó 14-éig terjedő 6 évi bértartamra, nyilvános szóbeli árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe adni fog.

Kikiáltási ára az eddigi évi bér 100 frt, melynek 10%-a bánatpénz az árverés megkezdése előtt az elüljáróságnál letendő.

Kolluthon, 1889. évi június hó 26-án.

Schwerer Lajos,

jegyző.

Urban Antal,

3-2
bíró.

Egy szárazon és vizen egyformán használható jó, 4 éves erős **vizsla** azonnal eladó. 3-1

Hol? megmondja a kiadóhivatal.

tkvi 1888.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Schaffer Miklósné hódásági lakos végrehajtónak Krausz János végrehajtást szenvedő elleni 107 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hódásági kir. járásbíró területén lévő, Hódáság községben fekvő, a hódásági 353. sz. tkj-ven A. I. alatt foglalt Krausz János nevén álló 726. hr. s 393. ö. i. sz. házra és 425 □ öl szőlőre, melyet 27 frt 62¹/₂ kr váltáságtóke terhel, 522 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi augusztus hó 5-ik napján délelőtti 9 órákor Hódáság községbenél megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kulán, 1888. évi október hó 31-én.

A kulai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.